

Sygnatura akt II 1 C 92/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S S.R. Anna Braczkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Monika Romanińska

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2018 roku w Łodzi

na posiedzeniu jawnym

sprawy z powództwa H. M.

przeciwko I. M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny z dnia 27 października 2008 roku wydanego w sprawie I Ns 1542/07, w zakresie jego punktu 4. (czwartego), w części – co do odsetek ustawowych liczonych na wypadek uchybienia terminowi płatności za okres od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 30 października 2018 roku oraz w zakresie części należności głównej do kwoty 1.781,81 zł (jeden tysiąc siedemset osiemdziesiąt jeden złotych i 81/100);
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. nie obciąża I. M. obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nieuiszczonych kosztów sądowych.

sygnatura akt II 1 C 92/17

UZASADNIENIE

W pozwie z 9 listopada 2017 roku, skierowanym przeciwko I. M., powódka H. M. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w dniu 27 października 2008 roku w sprawie I Ns 1542/07, którym zasądzono od niej na rzecz pozwanego kwotę 4.920,00 zł. Powódka wniosła również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie – w całości - postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. M. w sprawie Km 223/17 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania oraz o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała skutecznie złożone pozwanemu oświadczenie o potrąceniu wzajemnych roszczeń (pozew k. 3).

Postanowieniem z dnia 20 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zabezpieczył powództwo złożone w przedmiotowej sprawie w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. P. w sprawie Km 223/17 - do czasu prawomocnego rozpoznania sprawy. Postanowieniem z tego samego dnia Sąd ten oddalił wniosek powódki o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 20 listopada 2018 roku dotyczące oddalenia wniosku powódki o zwolnienie jej od kosztów postępowania stało się prawomocne w dniu 29 stycznia 2018 roku na

skutek oddalenia zażalenia powódki postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi wydanym w sprawie III Cz 70/18 (postanowienia k. 15, k. 16, k. 27).

Na rozprawie w dniu 19 czerwca 2018 roku pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości. Oświadczył, że nie zgadza się z zarzutem potrącenia zgłoszonym przez powódkę, gdyż w sprawie alimentacyjnej prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi V. Ł. nie występuje żadna zaległość, a obecnie alimenty bieżące w kwotach po 100 zł miesięcznie reguluje terminowo. Wskazał, że kwota 400 zł przesłana przez niego dla powódki przekazem pocztowym została do niego zwrócona jako niepodjęta przez powódkę (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 19 czerwca 2018 roku k. 39-40).

W piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2018 roku (data nadania w Urzędzie Pocztowym) pozwany zmodyfikował swoje stanowisko procesowe w sprawie. Wskazał, że uznaje roszczenia pozwu do kwoty 3.534 zł wynikające z wyroków sądu wydanych w sprawach VII K 54/01, V Ka 595/04, XII C 969/00 i I Aca 1734/05. Oświadczył, że powyższą kwotę 3.534,00 zł zalicza na poczet odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie należnych mu od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 10 lipca 2018 roku w kwocie 4.881,31 zł. W pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa i o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm (pismo procesowe z dnia 10 lipca 2018 roku k. 45).

W piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2018 roku złożonym do Sądu (data nadania w Urzędzie Pocztowym) powódka wskazała, że do potrącenia przedstawia całą swoją wierzytelność alimentacyjną w bliżej niesprecyzowanej wysokości. Odpis w/w pisma procesowego powódki został wręczony pozwanemu na rozprawie w dniu 2 października 2018 roku (pismo procesowe z dnia 21 sierpnia 2018 roku k. 57-58, protokół elektroniczny rozprawy z dnia 2 października 2018 roku k. 98-99).

Do zamknięcia rozprawy strony pozostały na swoich dotychczasowych stanowiskach w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 2 października 2018 roku - k. 97).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2008 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny w sprawie I Ns 1542/07 wydał postanowienie w przedmiocie podziału majątku wspólnego byłych małżonków I. i H. M.. W punkcie 4 w/w postanowienia zasądzono od H. M. na rzecz I. M. kwotę 4.920 złotych tytułem spłaty, płatną w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 3 lutego 2009 roku. Tytuł wykonawczy został wydany pełnomocnikowi I. M. w dniu 20 marca 2009 roku (tytuł wykonawczy w załączonych aktach Km 223/17).

W dniu 24 maja 2017 roku wierzyciel – I. M., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, złożył wniosek egzekucyjny - dotyczący obowiązku H. M. stwierdzonego punktem 4. (czwartym) postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 27 października 2008 roku wydanym w sprawie I Ns 1542/07 - do zastępcy Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zgierzu M. P. w osobie I. Z.. Postępowanie to zawisło pod sygnaturą akt Km 223/17. W jej toku nie wyegzekwowano od powódki żadnych kwot (wniosek egzekucyjny k. 1, tytuł wykonawczy k. 3-6, pełnomocnictwo k. 7, karta rozliczeniowa - w załączonych aktach Km 223/17).

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VII Wydział Grodzki z dnia 2 lutego 2004 roku wydanym w sprawie VII K 54/01, w jego punkcie 4. (czwartym) - zasądzono od I. M. na rzecz H. M. kwotę 1.344 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wyrok jest prawomocny od dnia 3 sierpnia 2004 roku. Klauzula wykonalności została nadania w/w wyrokowi postanowieniem z dnia 30 maja 2007 roku (kopia wyroku k. 6).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi, XII Wydział Rodzinny z dnia 21 września 2005 roku wydanym w sprawie XII C 969/00, w jego punkcie 7. (siódmym) - zasądzono od I. M. na rzecz H. M. kwotę 1.500 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (kopia wyroku k. 7).

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi, I Wydział Cywilny z dnia 19 kwietnia 2006 roku wydanym w sprawie I ACa 1734/05, w jego punkcie II. (drugim) - zasądzono od I. M. na rzecz H. M. kwotę 270 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Klauzula wykonalności została nadania w/w wyrokowi postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2007 roku (kopia wyroku k. 8).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 3 sierpnia 2004 roku wydanym w sprawie V Ka 595/04, w jego punkcie 2. (drugim) - zasądzono od I. M. na rzecz H. M. kwotę 420 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania (okoliczność bezsporna).

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 19 lutego 2009 roku wydanym w sprawie V RC 134/07 obniżono alimenty zasądzone od I. M. na rzecz H. M. wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 21 września 2005 roku wydanym w sprawie XII C 969/00 z kwot po 300 złotych miesięcznie do kwoty 100 złotych miesięcznie, płatnej z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca kalendarzowego wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności, poczynając od dnia 23 marca 2007 roku (kopia wyroku k. 9).

W dniu 9 listopada 2017 roku H. M. złożyła I. M. oświadczenie o potrąceniu wzajemnych i wymagalnych wierzytelności wynikających z: punktu 4. (czwartego) wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VII Wydział Grodzki z dnia 2 lutego 2004 roku wydanego w sprawie VII K 54/01 w kwocie 1.344 zł, punktu 7. (siódmego) wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, XII Wydział Rodzinny z dnia 21 września 2005 roku wydanego w sprawie XII C 969/00, punktu II. (drugiego) wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi, I Wydział Cywilny z dnia 19 kwietnia 2006 roku wydanego w sprawie I ACa 1734/05 i punktu 2. (drugiego) wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 3 sierpnia 2004 roku wydanego w sprawie V Ka 595/04 – w łącznej kwocie 3.534 zł. Oświadczeniem tym dokonała również potrącenia jej wierzytelności wynikających z wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 19 lutego 2009 roku wydanego w sprawie V RC 134/07 w postaci zaległości za okres od września 2016 roku do listopada 2017 roku oraz wierzytelność wynikającą z zaległości alimentacyjnych objętych postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi V. Ł. w sprawie o sygnaturze akt Km 11/02 w kwocie 1.500 zł (oświadczenie o potrąceniu – k. 4).

I. M. alimenty należne powódce za okres od stycznia do maja 2018 roku przesłał jej przekazami pocztowymi, które zostały jednak zwrócone z powodu ich niepodjęcia w terminie odbioru (przekazy k. 46-47).

W sprawie alimentacyjnej Kmp 11/02 toczyło się przeciwko I. M. z wniosku H. M. postępowanie egzekucyjne w oparciu o tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 19 lutego 2009 roku wydanego w sprawie V RC 134/07. Stan zaległości w sprawie alimentacyjnej na dzień 2 czerwca 2017 roku wynosił 9.536,60 zł należności głównej, 30,05 zł z tytułu odsetek. Stan zaległości w sprawie alimentacyjnej na dzień 9 listopada 2017 roku wynosił 2.677,50 zł należności głównej, 11 zł z tytułu odsetek. Potrącenia ze świadczenia emerytalnego dłużnika, z którego w toku postępowania egzekucyjnego Kmp 11/02 była skutecznie prowadzona egzekucja - w okresie czasu od marca 2017 roku do grudnia 2017 roku wynosiły 1.698,97 zł, z czego wierzycielce alimentacyjnej w okresie czasu pomiędzy czerwcem 2017 roku a grudniem 2017 roku przekazywane były kwoty od 1.269,14 zł do 1.366,55 zł. Postępowanie to w jego finalnej części dotyczyło jedynie alimentów zaległych (w zakresie alimentów bieżących zostało ono wcześniej umorzona) i zostało zakończone na mocy postanowienia komornika sądowego z dnia 8 grudnia 2017 roku, na skutek wyegzekwowania całości należności na rzecz wierzycielki alimentacyjnej (kopia postanowienia z dnia 8 grudnia 2017 roku k. 92, kopia pisma dotyczącego stanu zaległości k. 10, k. 93, k. k. 94-95, kopia karty rozliczeniowej k. 73-87). Złożona przez wierzycielkę alimentacyjną skarga na czynność komornika sądowego V. Ł. w postaci postanowienia z dnia 8 grudnia 2017 roku została oddalona postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 21 sierpnia 2018 roku wydanym w sprawie II 1 Co 1979/18. W sprawie została złożona skarga na orzeczenie referendarza sądowego (kopia skargi k. 88, kopia odpowiedzi na skargę k. 89, kopia postanowienia k. 90-91, odezwa k. 69).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się być zasadne w części, jako oparte o ustawową przesłankę pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., jaką jest zajście po powstaniu tytułu egzekucyjnego okoliczności, na skutek której zobowiązanie wygasło. Zdarzeniem tym jest wygaśnięcie (w części) zobowiązania na skutek złożenia przez powódkę oświadczenia o potrąceniu. Zgodnie bowiem z art. 498 § 2 k.c. na skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się wzajemnie do wysokości wierzytelności niższej.

Pomiędzy stronami przedmiotowego postępowania było bezspornym, iż oświadczenie o potrąceniu złożone przez powódkę pozwanemu w jej piśmie z dnia 9 listopada 2017 roku było skutecznym do kwoty 3.534 zł - w zakresie wynikającym z: punktu 4. (czwartego) wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VII Wydział Grodzki z dnia 2 lutego 2004 roku wydanego w sprawie VII K 54/01 w kwocie 1.344 zł, punktu 7. (siódmego) wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, XII Wydział Rodzinny z dnia 21 września 2005 roku wydanego w sprawie XII C 969/00, punktu II. (drugiego) wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi, I Wydział Cywilny z dnia 19 kwietnia 2006 roku wydanego w sprawie I ACa 1734/05 i punktu 2. (drugiego) wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi, V Wydział Karny z dnia 3 sierpnia 2004 roku wydanego w sprawie V Ka 595/04. Pozwany w tym zakresie uznał powództwo. Brak było w ocenie Sądu Rejonowego podstaw do zakwestionowania zasadności i prawidłowości uznania powództwa w powyżej opisanym zakresie. Sąd uznał je za dopuszczalne, nie stojące w sprzeczności z obowiązującym prawem, zasadami współzycia społecznego ani nie zmierzające do obejścia prawa. O sposobie zaliczenia uznanej kwoty Sąd poczyni uwagi w dalszej części uzasadnienia.

Mając na uwadze fakt, iż do potrącenia w zakresie kwoty 3.534 zł powódka przedstawiła należności wynikające z tytułów wykonawczych, w stosunku do których upłynął termin przedawnienia opisany w treści art. 125 k.c., należy również pamiętać o treści art. 502 k.c. Według tego przepisu wierzytelność przedawniona może być potrącona, jeżeli w chwili gdy potrącenie stało się możliwe, przedawnienie jeszcze nie nastąpiło. Przepis ten pozwala zatem potrącić wierzytelność, która kiedyś posiadała wszystkie cechy określone w art. 498 k.c., natomiast w chwili dokonywania potrącenia już jednej z nich nie ma. Przepis ten utrwała zatem niejako w interesie wierzyciela przedawnionej wierzytelności raz już powstałą możliwość potrącenia (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2004 r., I CK 141/04, L.).

W pozostałej części – ponad kwotę 3.534 zł - Sąd uznał zgłoszony przez powódkę zarzut potrącenia za niezasadny z kilku względów. Po pierwsze wskazać należy, iż powódka dokładnie nie sprecyzowała i nie określiła wierzytelności przysługującej jej od pozwanego a wynikającej z treści wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 19 lutego 2009 roku wydanego w sprawie V RC 134/07. Wskazała jedynie w piśmie z dnia 9 listopada 2017 roku (oświadczenie o potrąceniu), że służy jej względem pozwanego wierzytelność w kwocie co najmniej 1.500 zł, bez bliższego sprecyzowania jej wysokości, bez wskazania czy zaległość dotyczy należności głównej (w jakiej kwocie) czy też w zakresie należności odsetkowych (w jakiej kwocie) i co więcej - nie sprecyzowała w jakiej części kwota ta dotyczy zaległości alimentacyjnych egzekwowanych na jej rzecz w sprawie alimentacyjnej Kmp 11/02, a w jakiej części dotyczy ona należności alimentacyjnych za okres wrzesień 2016 roku – listopad 2017 roku. Cała argumentacja podnoszona przez powódkę w trakcie postępowania w przedmiotowej sprawie, co należy podkreślić, wskazywała na kwestionowanie przez nią zasadności umorzenia przez komornika sądowego V. Ł. postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 11/02 z uwagi na spłatę zaległości alimentacyjnej, podczas gdy w jej ocenie zaległość istniała – w bliżej niesprecyzowanej wysokości.

Stanowisko powódki w zakresie istnienia w sprawie egzekucyjnej Kmp 11/02 zaległości alimentacyjnej (i tym samym kwestionowanie przez nią możliwości zakończenia postępowania egzekucyjnego) uznać należy za nieudowodnione. Stoi ono w sprzeczności ze ustalonym przez Sąd w przedmiotowej sprawie stanem faktycznym, stanowiskiem pozwanego zajęтым w sprawie, stanowiskiem komornika sądowego wyrażonym przez niego w treści postanowienia

z dnia 8 grudnia 2017 roku w przedmiocie zakończenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 11/02 oraz stanowiskiem referendarza sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zawartym w treści postanowienia z dnia 21 sierpnia 2018 roku wydanym w sprawie II 1 Co 1979/18. Na poparcie swojego stanowiska w tym zakresie powódka przedstawiła jedynie treść zaświadczenia o stanie egzekucji wydanego jej w sprawie Kmp 11/02 z dnia 2 czerwca 2017 roku, gdzie stan ten wynosił 9.536,60 zł należności głównej i 30,05 zł z tytułu odsetek. Stan zaległości w sprawie alimentacyjnej jednak wraz z prowadzeniem przeciwko pozwanemu skutecznej egzekucji z jego świadczenia emerytalnego zmniejszał się sukcesywnie, aby już na dzień 9 listopada 2017 roku wynosić 2.677,50 zł należności głównej i 11 zł z tytułu odsetek. Jak wynika z karty rozliczeniowej znajdującej się w aktach sprawy Kmp 11/02 od miesiąca marca 2017 roku (do grudnia 2017 roku) ze świadczenia emerytalnego dłużnika potrącano co miesiąc kwoty w wysokości 1.698,97 zł, z czego wierzycielce alimentacyjnej w okresie czasu pomiędzy czerwcem 2017 roku a grudniem 2017 roku przekazywane były kwoty od 1.269,14 zł do 1.366,55 zł. Łącznie w okresie czasu od czerwca 2018 roku do grudnia 2018 roku wierzycielce alimentacyjnej komornik sądowy przekazał kwotę 9.695,80 zł, co stanowi nawet kwotę większą niż wskazana treści zaświadczenia o stanie zaległości we sprawie alimentacyjnej Kmp 11/02 z dnia 2 czerwca 2017 roku (uwzględniając odsetki ustawowe). Zarzut potrącenia zgłoszony przez powódkę w tym zakresie uznać należy za niezasadny i nieudowodniony.

Jeśli chodzi o zgłoszone przez nią do potrącenia należności alimentacyjne z kwotach po 100 zł miesięcznie - za okres od miesiąca września 2016 roku do miesiąca listopada 2017 roku, jej stanowisko w tym zakresie nie zostało w żadnej mierze udowodnione (co do istnienia tych należności). Na okoliczność ich istnienia nie zostały przedłożone Sądowi żadne dowody. Wskazać bowiem należy, iż wobec treści oświadczenia złożonego przez pozwanego na terminie rozprawy w dniu 19 czerwca 2018 roku, że wszelkie alimenty bieżące w wysokości po 100 zł miesięcznie reguluje on na bieżąco, ciężar udowodnienia istnienia i wysokości tych należności spoczywał na powódce. Ciężarowi temu jednak powódka nie sprostała.

Oświadczenie powódki o potrąceniu „całej wierzytelności alimentacyjnej” złożone przez nią w piśmie procesowym z dnia 21 sierpnia 2018 roku, doręczonym pozwanemu na rozprawie w dniu 2 października 2018 roku uznać należy za niesprecyzowane zarówno co do jego kwoty, ale zwłaszcza co do jego czasookresu. Tak sformułowane nie mogło stanowić skutecznie podstawy do pozbawiania tytułu wykonawczego wykonalności.

Na marginesie jedynie zaznaczenia wymaga, że powód przedstawił potwierdzenia zapłaty na rzecz powódki alimentów za okres od stycznia do maja 2018 roku – w drodze przekazu pocztowego, których to środków jednak powódka nie przyjęła.

W treści pisma procesowego pozwanego z dnia 10 lipca 2018 roku wskazał on, że uznaną kwotę 3.534 zł zalicza w pierwszej kolejności na poczet należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych i odsetek ustawowych za opóźnienie należnych mu od powódki od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 10 lipca 2018 roku w kwocie 4.881,31 zł. Błędne jest stanowisko powódki, że pozwany nie może się od niej domagać w sprawie Km 223/17 odsetek ustawowych o kwoty należności głównej w wysokości 4.920,00 zł, gdy możliwość taka wynika wprost z treści przedłożonego przez pozwanego komornikowi sądowemu tytułu wykonawczego. Treść tego tytułu wykonawczego wskazywała również na fakt, iż kwota 4.920 zł miała być płatna na rzecz I. M. w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 3 lutego 2009 roku, a więc dniem od którego mogły od w/w kwoty być naliczane odsetki ustawowe za opóźnienie to dzień 4 maja 2009 roku.

Sposób zaliczenia uznanej przez pozwanego kwoty 3.534 zł na poczet jego wierzytelności przysługującej mu od powódki, wskazany w treści pisma z dnia 10 lipca 2018 roku był jednak nieprawidłowy. Mając bowiem na uwadze aktualnie obowiązującą treść przepisu art. 117 § 2 k.c. fakt upływu przedawnienia roszczeń (w tym odsetkowych) Sąd ma obowiązek brać pod uwagę z urzędu.

W tej sprawie brak jest co najmniej dziesięcioletniego okresu bezczynności wierzyciela I. M. (według art. 125 k.c. w brzemieniu obowiązującym do dnia 9 lipca 2018 roku, który znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie), która mogłaby skutkować przedawnieniem należności głównej. Jak wynika jednak z treści art. 125 zdanie drugie k.c.

- jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zająście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego), to między innymi fakt przedawnienia zasądzonych roszczeń. W tym zakresie przesłanka ta została wzięta pod uwagę z urzędu. Przedawnieniu w przedmiotowej sprawie uległa część odsetek, które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 k.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne od dnia 4 maja 2009 roku do dnia 24 maja 2014 roku. Datę tę przyjęto jako poprzedzającą o trzy lata moment złożenia przez pozwanego wniosku egzekucyjnego w sprawie Km 223/17, która to czynność p[przerwała bieg terminu przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym (art. 123-124 k.c.).

Uznana przez pozwanego kwota 3.534 zł została zaliczona przez Sąd na nieprzedawnioną część odsetek ustawowych za opóźnienie za okres od dnia 24 maja 2014 roku do dnia zamknięcia rozprawy – 30 października 2018 roku w kwocie 1.752,19 zł (ustalona w tej samej wysokości według dwóch kalkulatorów odsetkowych dostępnych na stronach: (...) i (...)) W pozostałym zakresie (3.534 zł – 1.752,19 = 1.781,81 została ona zaliczona na poczet należności głównej. W pozostałej części powództwo jako niezasadne i nieudowodnione podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd zdecydował się nie obciążać pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania z uwagi na charakter sprawy. Po pierwsze, za takim rozstrzygnięciem przemawia fakt, iż pozwany w toku przedmiotowego postępowania pozostawał - choć błędnie - w przekonaniu o słuszności swojego stanowiska procesowego w sprawie zajętego w piśmie procesowym z dnia 10 lipca 2018 roku. Po drugie, stanowisko pozwanego w sprawie nie zostało uwzględnione w całości z uwagi na zbadanie z urzędu kwestii przedawnienia roszczeń opisanych w spornym tytule wykonawczym. Po trzecie, strony tego postępowania są byłymi małżonkami. Pomędzy nimi na przestrzeni lat toczyło się tak wiele różnego rodzaju postępowań egzekucyjnych. Być może fakt nieobciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania skłoni jego strony (obie) do odstąpienia od występowania na drogę powództwa cywilnego z kolejnymi żądaniami i wskaże im inną możliwość rozwiązywania istniejących pomiędzy nimi sporów.